

A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE
2020. július 15., szerda

Tartalomjegyzék

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végző előterjesztői indokolás a bűncselekménnyel okozott kár, illetve sérelemdíj megtérítése iránt indított gyorsított perre szóló 2020. évi LXX. törvényhez	1156
Végző előterjesztői indokolás a földeken fennálló osztatlan közös tulajdon felszámolásáról és a földnek minősülő ingatlanok jogosultjai adatainak ingatlan-nyilvántartási rendezéséről szóló 2020. évi LXXI. törvényhez	1158
Végző előterjesztői indokolás a Színház- és Filmművészetért Alapítványról, a Színház- és Filmművészetért Alapítvány és a Színház- és Filmművészeti Egyetem részére történő vagyonjuttatásról szóló 2020. évi LXXII. törvényhez	1165
Végző előterjesztői indokolás a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosításáról szóló 2020. évi LXXIII. törvényhez	1167
Végző előterjesztői indokolás az iskolai erőszak megszüntetése és megelőzése érdekében szükséges egyes törvénymódosításokról szóló 2020. évi LXXIV. törvényhez	1169
Végző előterjesztői indokolás a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról, valamint az egyes felsőoktatási intézmények fenntartóváltásához kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2020. évi LXXV. törvényhez	1176

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a bűncselekménnyel okozott kár, illetve sérelemdíj megtérítése iránt indított gyorsított perről szóló 2020. évi LXX. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Javaslat eljárásjogi könnyítést kíván biztosítani azon sértettek számára, akiknek ügyében a büntetőeljárás már jogerősen befejeződött és a bűncselekménnyel okozott kár, illetve sérelemdíj megtérítése iránti igényüket polgári jogi igényként a büntetőeljárásban nem érvényesítették, valamint polgári pert sem indítottak ennek érdekében, és követelésük még nem évült el.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, továbbá a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1–2. §

A Javaslat meghatározza, hogy mely sértettek számára, milyen igények megtérítésére áll rendelkezésre a gyorsított per. A Javaslat rögzíti, hogy a gyorsított perre tartozó igény fizetési meghagyásos eljárásban nem érvényesíthető, mert ellentmondás esetén az az eljárás meghosszabbodásához vezetne.

Mivel a gyorsított per számos tekintetben eltér a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) előírásaitól a Javaslat előírja a bíróság számára, hogy a gyorsított per speciális szabályairól a felperest és az alperest tájékoztassa.

3., 5. §

A gyorsított per törvényszék hatáskörébe tartozik, egyfelől arra tekintettel, mert indokolt e perek koncentrálása a törvényszékekre, másfelől ott biztosítottak a perben tárgyalás tartása esetén elsődlegessé tett elektronikus hírközlő hálózat útján történő meghallgatás feltételei. Ebben a perben ugyanakkor a törvényszék előtt sem kötelező a jogi képviselő, az csak az ítéletábla előtti eljárásban a fellebbezést, továbbá a Kúria előtti eljárásban a fellebbezést és a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő személy számára kötelező.

A gyorsított perre kizárólagos illetékességet határoz meg a Javaslat a felperes (a sértett) lakóhelyéhez, tartózkodási helyéhez igazodóan, hogy megkönnyítse az igényérvényesítést.

4. §

Az igényérvényesítés megkönnyítése érdekében a gyorsított perben a Javaslat költségfeljegyzési jogot biztosít a felek számára, így a sértettnek nemcsak az illetéket, hanem az esetleges szakértői bizonyítás költségét sem kell megelőlegezni, és ez a kedvezmény kiterjed a végrehajtási eljárásra is.

6–9. §

A gyorsított per hatékonyságának, mielőbbi lezárhatóságának érdekében a Javaslat előírja a soron kívüli eljárást, továbbá számos határidőt a Pp.-ben foglaltaktól eltérően határoz meg.

Emellett a fenti célok érvényesülése érdekében a gyorsított perben nincs helye beavatkozásnak, viszontkeresetnek, beszámításnak, a per nem kapcsolható össze más perrel.

A Pp. bevezette a részleges félbeszakadás, a részleges szünetelés és a részleges felfüggesztés jogintézményét. Ezen jogintézmények pertársaság esetén kerülhetnek alkalmazásra, amennyiben a félbeszakadásra, a szünetelésre vagy a felfüggesztésre okot adó körülmény kizárólag a pertársak egyikére nézve áll be, de a többi pertárs vonatkozásában az eljárás a félbeszakadás, a szünetelés vagy a felfüggesztés jogintézményének alkalmazása nélkül is folytatható, és tekintetükben részítélet hozható. A Pp. e jogintézmények tekintetében az osztott perszerkezet sajátosságaira figyelemmel ugyanakkor rögzítette, hogy erre kizárólag a perfelvétel lezárását követően kerülhet sor. Tekintettel arra, hogy a gyorsított per nem különül el perfelvételi és érdemi tárgyalási szakra, szükséges a módosító javaslat szerinti kiegészítés beiktatása annak érdekében, hogy egyértelmű legyen, hogy a gyorsított perben a Pp.-ben foglalt feltételek fennállása esetén részleges félbeszakadásnak, részleges szünetelésnek és részleges felfüggesztésnek az elsőfokú eljárás teljes tartama alatt helye van.

A perben hangsúlyos szerepet kap az írásbeli előkészítés és nem különül a per perfelvételi és érdemi tárgyalási szakra.

A keresetlevélben meg kell jelölni az alapul fekvő büntető ügy számát, valamint az abban eljáró bíróságot. Tekintettel arra, hogy a tárgyalást elsősorban elektronikus hírközlő hálózat vagy elektronikus kép és hang továbbítására alkalmas eszköz útján kell megtartani, a keresetlevélben, illetve az ellenkérelemben meg kell jelölni, hogy a felperes, illetve az alperes milyen elektronikus kép és hang továbbítására alkalmas eszköz, illetve internetes hálózat igénybevételel elérhető alkalmazás útján képes személyes megjelenés nélkül is személyazonosítást lehetővé tevő módon kapcsolatot tartani a bírósággal. A keresetlevelet és az írásbeli ellenkérelmet a jogi képviselő nélkül eljáró fél a jogszabályban előírt nyomtatvány alkalmazása nélkül is előterjesztheti.

10. §

A bűncselekménnyel okozott kár, illetve sérelemdíj megtérítése iránti igények későbbi végrehajthatóságának elősegítése érdekében a gyorsított perben biztosítási intézkedés elrendelhető anélkül is, hogy a követelés létrejöttét, mennyiségét és lejártát közokirattal vagy teljes bizonyító erejű magánokirattal igazolták volna.

Meghatározott feltételek fennállása esetén a Pp. lehetőséget biztosít arra, hogy a per megindítását megelőzően ideiglenes intézkedést kérjen a fél. Az általános perrendi szabályok alapján, amennyiben a bíróság ideiglenes intézkedést elrendel, úgy a fél számára a bíróság legfeljebb negyvenöt napos határidőt ad a per megindítására. A javaslat ezt a határidőt legfeljebb tizenöt napra rövidíti le annak érdekében, hogy a per megindítására mielőbb sor kerüljön.

Mivel az írásbeli előkészítés hangsúlyos szerepet kap, ezért a biztosítási intézkedés és az ideiglenes intézkedés elbírálása során a feleket a bíróság írásban nyilatkoztatja.

11. §

A javaslat lehetőséget teremt arra, hogy okirati bizonyítás esetén a bíróság a pert tárgyaláson kívül bírálja el. Ebben az esetben a felek egyezsége is jóváhagyható tárgyaláson kívül, továbbá az ítélethozatalra is tárgyaláson kívül kerül sor.

Ha az okirati bizonyításon felül egyéb bizonyítás is szükséges, azt tárgyaláson folytatja le a bíróság. A javaslat szerint a tárgyalást elsősorban elektronikus eszköz igénybevételel kell megtartani. Ennek köszönhetően a felperesnek (sértett) fizikailag nem kell találkoznia az alperessel (a terhelttel), mellyel elkerülhető vagy jelentősen csökkenthető a sértett másodlagos viktimizációja.

A Pp. 159. § (4) bekezdése rendelkezik a jegyzőkönyvnek képet és hangot egyidejűleg rögzítő folyamatos felvétel útján történő készítéséről. E rendelkezés alapján folyamatos felvétel útján csak a per érdemi tárgyalási szakában rögzíthető a jegyzőkönyv. Figyelemmel arra, hogy a gyorsított per nem különül el perfelvételi és érdemi tárgyalási szakra, indokolt az egységes joggyakorlat biztosítása érdekében egyértelművé tenni, hogy a gyorsított perben is lehetséges a jegyzőkönyvnek folyamatos felvétel útján történő rögzítése, ha annak a Pp.-ben meghatározott feltételei fennállnak.

12. §

A perorvoslati eljárások gyorsítása érdekében a másodfokú bíróság és a Kúria a fellebbezésről és a felülvizsgálati kérelemről tárgyaláson kívül dönt.

13–14. §

Hatályba léptető és átmeneti rendelkezés.

15. §

Azon sértett, aki a polgári jogi igényét a börtönzsúfoltsági kártalanítással kapcsolatos eljárásban valamilyen okból nem tudta érvényesíteni, azonban a bűncselekményből eredően kára vagy sérelme keletkezhetett, igényét gyorsított per útján érvényesítheti, mely lehetőségről őt a büntetés-végrehajtási bírő tájékoztatni köteles.

A kártalanítási ügyek nagy számára tekintettel a büntetés-végrehajtási bírók vonatkozásában a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 50. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott eljárási határidő megemelése szükséges annak érdekében, hogy a sértettek felkutatására, valamint az egyéb szükséges intézkedések hatékony elvégzésére megfelelő idő legyen biztosított.

Végső előterjesztői indokolás

a földeken fennálló osztatlan közös tulajdon felszámolásáról és a földnek minősülő ingatlanok jogosultjai adatainak ingatlan-nyilvántartási rendezéséről szóló 2020. évi LXXI. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Az európai szinten is versenyképes magyar agrárgazdaság kialakításának alapvető feltétele a tiszta, átlátható földtulajdoni struktúra kialakítása valamennyi állami és magántulajdonú föld tekintetében. Ennek egyik jelenlegi gátja az osztatlan közös földtulajdon fennállása, ami a magyar agrárium fejlődésének egyik felszámolandó akadály. Erre tekintettel fontos, hogy a jogalkotó minden olyan osztatlan közös földtulajdon megszüntetésére lehetőséget kínáljon, amelynek létrejöttében az állam, a szabályozás szerepet játszott.

A törvény számos új előírással segíti az osztatlan közös földtulajdon megszüntetését, minden esetben támogatva a felek egyezségét, valamint a tényleges földhasználók további tulajdonszerzését és jól hasznosítható birtoktestek kialakítását.

A törvény mindezekén túl egy új eljárás bevezetésével kísérletet tesz a földnek minősülő ingatlanok tekintetében tulajdonosként bejegyzett azon személyek beazonosítására, akiknek az ingatlan-nyilvántartásban szereplő adatai hiányosak. Az eljárás keretében a törvény az ingatlanügyi hatóság számára hivatalból történő kötelező adatfeltárást, adategyeztetést és annak sikeressége esetén adatkiigazítást ír elő. Ha az adatfeltárás nem vezet eredményre, az ingatlanügyi hatóság hirdetmény útján próbálja felderíteni a tulajdonos személyét.

Ha az adatfeltárási eljárások alapján a tulajdonost nem lehet beazonosítani, vagy az adott ingatlan esetén a tulajdonosként bejegyzett személy 120 évnél idősebb, de halálának ténye semmilyen módon nem vált ismertté, úgy az ingatlanügyi hatóság hivatalból megállapítja, hogy a tulajdonos beazonosíthatatlan és ezáltal az ingatlan tulajdoni helyzete rendezetlen. Ezekben az esetekben az érintett ingatlanok a törvény erejénél fogva kerülnek az állam tulajdonába.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A törvény tárgyi hatálya illeszkedik ahhoz a társadalmi igényhez, hogy a földnek minősülő ingatlanok – ideértve az erdő művelési ágú ingatlanokat is – tulajdonviszonyainak rendezése hatékonyan megvalósulhasson, függetlenül attól, hogy az egyes tulajdonjogok mikor és milyen jogcímen keletkeztek. Erre tekintettel a törvény kimondja, hogy a tárgyi hatálya a Földforgalmi törvény szerint földnek minősülő ingatlanra terjed ki. Figyelemmel ugyanakkor arra, hogy a Földforgalmi törvény szerint földnek minősül minden olyan ingatlan, amelynek legalább egy alrészlete megfelel az 5. § 17. pontja szerinti művelési ágaknak, fontos rögzíteni, hogy az osztatlan közös tulajdon megszüntetésére vonatkozó szabályok nem terjednek ki a művelés alól kivett alrészleteket is tartalmazó ingatlanokra, leszámítva a kivett út, kivett árok és kivett csatorna alrészleteket. Sajátos funkciója miatt ugyancsak szükséges kivenni a törvény hatálya alól a tanyaként nyilvántartott földrészleteket is. A zártkerti ingatlanok egy része mára már elvesztette mezőgazdasági használatát, gyakran lakó- vagy pihenő funkcióval rendelkeznek. Ezen ingatlanok megosztására szintén nem indokolt a törvény szabályait alkalmazni.

2-3., 34., 40., 41. §

A törvény az osztatlan közös tulajdon megszüntetésének minél hatékonyabb és gyorsabb folyamatát kívánja megteremteni, ennek érdekében több vonatkozó ágazati jogszabályban szereplő szabályhoz képest tartalmaz eltérő rendelkezéseket.

4., 35., 42. §

A tulajdonostársak közötti egyezség eredményes létrehozatalának és a megosztási folyamat sikeres lezárásának biztosítása érdekében indokolt, hogy a megosztással érintett ingatlan tulajdoni lapjára feljegyzésre kerüljön a folyamatban lévő megosztás ténye, melynek joghatása, hogy a megosztási folyamat időtartama alatt az érintett ingatlanon semmilyen ingatlan-nyilvántartási változás nem mehet végbe. A visszaélések elkerülése érdekében ugyanakkor rendelkezni kell az ingatlant érintő ezen zárlat maximális időtartamáról, valamint ismételt feljegyzésének feltételeiről is.

Mindezekhez az szükséges, hogy a megosztást kezdeményező tulajdonostárs a földrészlet fekvése szerint illetékes ingatlanügyi hatóságnál jelentse be a megosztási folyamat megindítását. A bejelentés alapján az ingatlanügyi hatóság felvezi a tulajdoni lap III. részére a folyamatban lévő megosztás tényét, valamint kiadja az osztóprogramhoz az adott ingatlan tekintetében hozzáférést biztosító technikai azonosítót. A tény feljegyzését követően benyújtott egyéb kérelmeket vagy megkereséseket az ingatlanügyi hatóság függőben tartja megosztás tényének törléséig.

A tulajdonosok minél szélesebb körű tájékoztatása érdekében garanciális jelentősége van annak is, hogy a kormányzati portál erre a célra kialakítandó felületén mindenki számára hozzáférhető legyen a megosztással érintett ingatlanok aktuális listája, ennek érdekében a tényfeljegyzéssel egyidejűleg az ingatlanügyi hatóság intézkedik az ezzel kapcsolatos hirdetmény elektronikus úton történő közzétételéről.

A bejelentéssel nem indul hatósági eljárás a megosztást illetően, a folyamat kizárólag a felek és az általuk kötelezően igénybe veendő ügyvéd, valamint az általuk bevont személyek részvételével zajlik.

A folyamatban lévő megosztás ténye nem jegyezhető fel, ha az ingatlan tulajdoni lapján széljegy, vagy a megosztás eredményes lefolytatását veszélyeztető tényfeljegyzés szerepel. Ugyancsak nem jegyezhető fel a folyamatban lévő megosztás ténye az érintett ingatlan valamely tulajdoni hányadára vonatkozó tulajdonátruházás hatósági jóváhagyása iránti eljárás időtartama alatt.

A törvény rendezi továbbá azt az esetet is, ha a megosztani tervezett ingatlan a földrendező és a földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény szerinti részarány földkiadás eredményeként keletkezett osztatlan közös tulajdon megszüntetésére vonatkozó eljárással is érintett.

5. §

Tekintettel arra, hogy a megosztás során a tulajdonostársak tulajdoni hányad szerint számított többsége képes valamennyi tulajdonostársra kiterjedő hatállyal létrehozni az egyezséget, így a kisebbségbe kerülő tulajdonostársak védelme érdekében garanciális szabályok beépítése szükséges. Ezt a célt szolgálja a tulajdonostársak igazolt módon történő értesítése a megosztási folyamat kezdetén.

6. §

A megosztás nem hatósági és nem bírósági úton történik. Az Alaptörvény II. cikkében rögzített emberi méltósághoz való jogból levezethető cselekvési és döntési autonómia és az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz fűződő jog érvényesülése érdekében megosztás kizárólag a tulajdonostársak egyezségén alapulhat. A tulajdonostársak bármelyikének kezdeményezésére, a tulajdonostársak tulajdoni hányad szerinti egyszerű többségének egyetértése mellett létrehozható olyan egyezség, amelynek hatálya kiterjed a megosztást ellenző kisebbségi tulajdonostársakra, illetve azon tulajdonostársakra is, akik a megosztásban azért nem vettek részt, mert nem voltak elérhetőek. A tapasztalatok szerint a megegyezések eredményességét csökkentik egyrészt azon – az ingatlan-nyilvántartásban jelenleg is nagy számban fellelhető – jogosultak, akik személye egyértelműen nem beazonosítható, vagy lakóhelye, tartózkodási helye nem ismert, másrészt a tulajdonukat képező földről megfelelően gondoskodni nem tudó vagy nem akaró tulajdonostársak. Ennek kiküszöbölése érdekében rendelkezik úgy a javaslat, hogy az egyezség létrejöttéhez elegendő a tulajdonostársak tulajdoni hányad szerint számított egyszerű többsége (50%+1 szavazat).

A kisebbségbe kerülő tulajdonostársak védelme érdekében ugyanakkor – a már említett értesítési szabályokon túl – további garanciális előírások beépítése szükséges, melyek megszegése egyúttal az egyezségi megállapodás semmisségét is maga után vonja. A javaslat anyagi jogi korlátként rögzíti, hogy a megosztás során egyik tulajdonosnak sem juthat a megosztás alapjául szolgáló ingatlanban fennálló tulajdoni hányada alapján a földnek aranykorona értékben kifejezett kataszteri tiszta jövedelme szerint számított értékűnél kisebb értékű ingatlan, kivéve, ha abba az egyezség részeként kifejezetten beleegyezik. Az új ingatlanokat – az Alaptörvény P) cikke (1) bekezdésében foglaltak érvényesülésének érdekében – úgy kell kialakítani, hogy azok a rendeltetésszerű mező- és erdőgazdasági művelésre alkalmasak legyenek. Kifejezett beleegyezése nélkül egyik tulajdonostárs tulajdoni hányada sem kerülhet közös tulajdonú ingatlanba kiosztásra.

Amennyiben a tulajdonostársak tulajdoni hányada szerinti egyszerű többség szerint létrejön az egyezség, azt egyezségi megállapodásban szükséges rögzíteni, mely ügyvédi ellenjegyzést igénylő dokumentum. Az egyezségi okiratnak részét képezi a megosztás térképi megjelenítését szolgáló elektronikus dokumentum (a továbbiakban: térképvázlat), melyet a tulajdonosok az erre a célra létrehozott és a Nemzeti Földalap kezeléséért felelős szerv által üzemeltetett, a megosztás során kötelezően bevonandó ügyvéd számára hozzáférhető informatikai program, ún. osztóprogram alkalmazásával tudnak elkészíteni.

Az egyes tulajdonostársak jogos érdekeit védő garanciaként az egyezségi megállapodás kizárólag az osztóprogram által készített térképvázlat és területkimutatás csatolásával készíthető el érvényesen. A kizárólagosság az osztóprogram alkalmazását illetően kettős jelentéssel bír: egyrészt az e program segítségével létrehozott térképvázlat kizárólag az e törvény szerinti megosztásban használható fel, ennek biztosítására a program által előállított elektronikus, illetve az abból létrehozott papír alapú dokumentumot megfelelő azonosító jelzéssel szükséges ellátni; másrészt az e törvény szerinti megosztás során kizárólag az osztóprogram segítségével létrehozott térképvázlat használható fel.

7. §

Az osztóprogram lehetőséget biztosít mind az értékarányos, mind pedig a területi alapú megosztás elvégzésére, valamint a tulajdonostársak az eredeti tulajdoni hányaduktól eltérő megosztásban is megegyezhetnek, vagyis egyes tulajdonostársak a megosztással egyidejűleg további tulajdonrész is szerezhettek az ingatlanban osztatlan közös tulajdon megszüntetése jogcímén.

A tényleges tulajdoni rendezést és az optimális birtokszerkezet kialakítását segíti továbbá, hogy a megosztásba a tulajdonosok több ingatlant is bevonhatnak annak érdekében, hogy az – ugyanazon település különböző

részein, vagy akár ugyanazon járáshoz tartozó több településen elhelyezkedő – ingatlanokban fennálló tulajdoni illetőségeik egy tömbben kerüljenek kiosztásra.

8. §

Az osztóprogram az új ingatlanok kialakítása során átveszi az eredeti ingatlanok a térképvázlat elkészítésekor hatályos ingatlan-nyilvántartási adatait. A megosztandó ingatlant esetlegesen érintő felmérési, térképezési és területszámítási hibák, valamint a művelési ág eltérések javítására a megosztás során a felek erre irányuló akarata esetén sem kerülhet sor.

Az esetleges felmérési, térképezési és területszámítási hibák, valamint a művelési ág eltérés kockázatát az egyezség aláírásával a tulajdonosok viselik. A megegyezésben részt vevő tulajdonosok felelősségi körébe ugyanis beletartozik az is, hogy kellő körültekintéssel járjanak el a megegyezést megelőzően az ingatlan állapotát illetően. Amennyiben a tulajdonostársak az egyezségi folyamat során ilyen jellegű hibát azonosítanak, és azt az új ingatlanok kialakítása előtt rendezni szándékoznak, úgy azt saját kezdeményezésre, a megosztástól független, külön erre szolgáló hatósági eljárás keretében tehetik meg. Ebben az esetben az e törvény szerinti megosztást a rendezésre irányuló eljárások lezárultát követően tudják megvalósítani.

9. §

Az egyezségben rendelkezni kell arról is, hogy az eredeti ingatlan tulajdoni lapján szereplő jogok és tények a megosztással kialakítandó új ingatlanok melyikére kerüljenek átjegyzésre, valamint a tulajdonostársak valamelyikének tulajdonában álló, a földtől elválaszthatatlan vagyontárgyak tulajdonba adásáról és értékének megtérítéséről vagy további használatuk feltételeinek a meghatározásáról.

Az eredeti ingatlan tulajdoni lapján szereplő jogok, tények bejegyzésének, illetve feljegyzésének alapjául szolgáló vázrajzok tekintetében a föld fekvése szerint illetékes ingatlanügyi hatóságot szükséges adatszolgáltatás céljából megkeresni.

A térképvázlaton, illetve területkimutatáson rögzíteni szükséges, hogy az adott jog, illetve tény az újonnan keletkező mely ingatlan(oka)t érinti, és ezt a dokumentumot jóváhagyás céljából meg kell küldeni a jogosultak számára.

Az e törvény szerinti megosztások során nem hagyhatók figyelmen kívül az adott ingatlanra vonatkozó – sok esetben más jogágakhoz tartozó – jogszabályi előírások, melyek érvényesítése az egyezség során szintén a felek kötelessége. Ennek érdekében indokolt, hogy a tulajdonosok az egyezségi dokumentumokat megküldjék a feladatörük által érintett hatóságok számára is a megosztás jóváhagyása érdekében.

Annak érdekében, hogy a fenti eljárás ne eredményezze a megosztási folyamat indokolatlan elhúzódnását, a törvény 15 napban rögzíti a véleményadás határidejét. A határidő elmulasztása egyenértékű a megosztáshoz való hozzájárulással.

10., 38. §

Az egyezség keretében rendelkeznek a tulajdonostársak az új ingatlanok megközelítéséről is. Főszabály szerint szolgalmi jog biztosítja azon ingatlanok megközelítését, amelyek nincsenek összekötve úttal, de a felek döntése szerint önálló út is kialakítható. Út kialakítása esetére szükséges a termőföld védelméről szóló törvény módosítása a más célú hasznosítási engedély alóli mentességi esetek bővítése tekintetében.

11. §

A birtokelaprózódás megakadályozása érdekében elengedhetetlen a területi minimum megállapítása, amelynél kisebb térmértékű földrészlet nem kerülhet a megosztás során kialakításra. Ezen méretkorlát alapján az új földrészletek szőlő, kert, gyümölcsös, nádas művelési ág esetén 3000 m²-nél, szántó, rét, legelő, erdő és fásított terület művelési ág esetén 10 000 m²-nél (1 hektár), zártkerti földnek minősülő ingatlan esetében pedig 1500 m²-nél kisebb területnagyságúak nem lehetnek.

12. §

Az e törvény szerinti megosztási folyamat fontos eleme, hogy a területi minimumot el nem érő tulajdoni hányadok ne maradjanak a megosztás után közös tulajdonban álló, úgynevezett maradványterületekben. Nincs azonban akadálya annak, hogy az egyezség során közös tulajdonú ingatlan is kialakításra kerüljön, ha az abban érintett tulajdonostársak azt kifejezetten kezdeményezik.

A területi minimumot el nem érő és önálló ingatlanná nem alakítható tulajdoni hányadoknak a többi tulajdonostárs általi megváltására kerül sor. A tulajdonostársaknak az egyezségben ki kell térniük ezen területi minimum alatti tulajdonrészek megváltására is. A megváltás jogilag tulajdonszerzésnek minősül, melynek jogcíme az osztatlan közös tulajdon megszüntetése. A megváltást bármelyik tulajdonostárs kezdeményezheti. Abban az esetben, ha több tulajdonostárs is igényt formálna egy adott tulajdonrésze, úgy az annak a tulajdonostársnak a tulajdonába kerül, aki magasabb ellenértéket fizet érte.

Ezzel a megoldással a területi minimumot el nem érő tulajdoni hányadok jogosultjai valós kompenzációban részesülnek, ahelyett, hogy a megosztás „melléktermékeként” újabb tulajdonosi kényszerközösségek és életképtelen ingatlanok kerülnének kialakításra.

A területi minimumot el nem érő tulajdoni hányad bekebelezése esetén ellenértéket kell fizetni. Ennek összegét a felek szabadon határozhatják meg, amelyhez kiindulási támpontot ad a törvény végrehajtására kiadott rendelet szerinti értébecslési ajánlat, mint minimum ár. Garanciális szabályként a törvény biztosítja a tulajdonostársak részére, hogy igazságügyi szakértővel maguk is készíttethessenek értébecslési szakvéleményt, ha nem értenek egyet az értébecslési ajánlat szerinti összeggel. Az új értébecslési szakvélemény elkészítésének költségeit a bekebelező tulajdonostárs viseli, ha annak elkészíttetését ő kezdeményezte, vagy ha az új értébecslési szakvéleményben foglalt összeg legalább 20%-kal meghaladja az értébecslési ajánlatban foglalt összeget. Ha az új értébecslési szakvéleményben foglalt összeg meghaladja az értébecslési ajánlatban foglalt összeget, a bekebelező tulajdonostársnak ellenértékként legalább az új értébecslési szakvéleményben meghatározott összeget kell megfizetnie. Ha az új értébecslési szakvéleményben foglalt összeg kevesebb, mint az értébecslési ajánlatban foglalt összeg, a bekebelező tulajdonostársnak ellenértékként legalább az új értébecslési szakvéleményben meghatározott összeget kell megfizetnie.

13. §

A megosztás nem szünteti meg a közös tulajdonban álló földeken fennálló földhasználati szerződésen alapuló földhasználatot, de mivel a szerződés tartalmában a megosztás miatt módosulás következik be, a szerződő feleknek gondoskodniuk kell a földhasználati szerződés módosításáról és az alapján a változásoknak a földhasználati, illetve erdőgazdálkodói nyilvántartásba való bejelentéséről. Ha a használati szerződések módosítására a megosztástól számított három hónapon belül nem kerül sor, a felek bírósághoz fordulhatnak a szerződés módosítása érdekében.

14. §

Az egyezség egyszerű többség általi létrehozása során kisebbségbe kerülő tulajdonostársak jogainak védelme érdekében garanciális jelentőségű előírások megsértése az egyezségi megállapodás semmisségét vonja maga után.

15. §

A megosztás ingatlan-nyilvántartási átvezetése során a hatályos ingatlan-nyilvántartási szabályokat az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. A megosztást az ingatlanügyi hatóság a folyamatban lévő megosztás ténye feljegyzésének rangsorában vezeti át.

Az e törvény szerinti eljárásban nem kerül sor változási vázrajz benyújtására. A bejegyzés alapjául szolgáló okirat az ügyvédi ellenjegyzéssel ellátott egyezségi megállapodás az annak mellékletét képező térképvázlattal és területkimutatással, melyek záradékolás nélkül kerülnek benyújtásra az ingatlan-nyilvántartási átvezetéshez. Az egyezségi megállapodást és a térképvázlatot elegendő a megállapodásban részes tulajdonostársaknak aláírni, annak hatálya kiterjed valamennyi tulajdonostársra.

Tekintettel arra, hogy az új ingatlanok határvonalainak hatósági vizsgálatára nem kerül sor, szükséges, hogy az e törvény szerinti megosztási folyamat eredményeként kialakításra kerülő ingatlanok tulajdoni lapján

figyelemfelhívó jelleggel „az ingatlan egyszerűsített megosztási eljárás útján jött lére” szöveges megjegyzés rögzítésre kerüljön.

16. §

Ha a megosztással nem alakítható ki legalább két, a területi minimumnak megfelelő földrészlet, a megosztás eleve nem jöhet szóba. Ezen ingatlanok vonatkozásában az osztatlan közös tulajdon megszüntetésének módja kizárólag az lehet, ha azok teljes egészében az egyik tulajdonos tulajdonába kerülnek. Arra az esetre, ha több tulajdonostárs is igényt formál a földrészletre, a törvény sorrendiséget állapít meg, amely első helyre a földet a legnagyobb mértékben használó tulajdonostársat helyezi, figyelemmel arra az általános földbirtokpolitikai célkitűzésre, hogy a föld elsősorban az azt használó személy tulajdonába kerüljön. Ennek hiányában a jelentkezők közül a legnagyobb tulajdoni hányaddal rendelkező, ezek egyenlősége esetén pedig – a fiatal generációk földhöz jutásának támogatására tekintettel – a fiatalabb tulajdonostárs jogosult a tulajdonszerzésre.

A tulajdonostárs általi megváltás jogcíme szintén az osztatlan közös tulajdon megszüntetése.

A megváltott tulajdoni hányadok ellenértékét a felek szabadon határozhatják meg, amelyhez kiindulási támpontot ad a törvény végrehajtására kiadott rendelet szerinti értékbecslési ajánlat, mint minimum ár. Garanciális szabályként a törvény biztosítja a tulajdonostársak részére, hogy igazságügyi szakértővel maguk is készíthetessenek értékbecslési szakvéleményt, ha nem értenek egyet az értékbecslési ajánlat szerinti összeggel. Az új értékbecslési szakvélemény elkészítésének költségeit a bekebelező tulajdonostárs viseli, ha annak elkészíttetését ő kezdeményezte, vagy ha az új értékbecslési szakvéleményben foglalt összeg legalább 20%-kal meghaladja az értékbecslési ajánlatban foglalt összeget. Ha az új értékbecslési szakvéleményben foglalt összeg meghaladja az értékbecslési ajánlatban foglalt összeget, a bekebelező tulajdonostársnak ellenértékként legalább az új értékbecslési szakvéleményben meghatározott összeget kell megfizetnie. Ha az új értékbecslési szakvéleményben foglalt összeg kevesebb, mint az értékbecslési ajánlatban foglalt összeg, a bekebelező tulajdonostársnak ellenértékként legalább az új értékbecslési szakvéleményben meghatározott összeget kell megfizetnie.

17. §

Az egyezségi megállapodások minél szélesebb körben történő kialakításához és ezáltal az osztatlan közös tulajdon minél hatékonyabb felszámolásához fűződő kiemelt birtokpolitikai célkitűzés indokolja, hogy az e törvény alapján történő földtulajdon szerzések mentesüljenek bizonyos, a hatályos földforgalmi szabályozásban szereplő feltételek és korlátozások alól.

Főszabály szerint a földművesnek nem minősülő belföldi természetes személy és tagállami állampolgár – néhány kivételtől eltekintve – csak akkor szerezheti meg a föld tulajdonjogát, ha a birtokában álló föld területnagysága a megszerezni kívánt föld területnagyságával együtt nem haladja meg az 1 hektárt. A tulajdonostársak közötti, e törvény szerinti megosztás keretében történő tulajdonszerzésekre a fenti korlátozás nem vonatkozik, vagyis a tulajdonszerzéshez nincs szükség a földműves minőségre. Mentessülnek továbbá a tulajdonszerzések a földszerzési maximum, illetve a birtokmaximum szabályai, a hatósági jóváhagyási eljárás, valamint a Földforgalmi törvény 13–15. §-ai szerinti feltételek alól is.

Tekintettel arra, hogy az e törvény szerinti tulajdonszerzésre nem adásvétel útján, hanem minden esetben „osztatlan közös tulajdon megszüntetése” jogcímen kerül sor, ezért ezen ügyletek esetében elővásárlási jogosultság nem áll fenn.

A visszaélések elkerülése érdekében ugyanakkor szükséges előírni, hogy a tulajdoni hányadát meghaladó részre a tulajdonszerzési joga csak annak a tulajdonostársnak áll fenn, aki az adott ingatlanban legalább 3 éve rendelkezik tulajdonrészrel, örökölte vagy közeli hozzátartozójától szerezte.

A kegyeleti jogok érvényre jutásának biztosítása érdekében szükséges annak lehetővé tétele, hogy ha az adott megosztásra kerülő földrészleten akár jelölt, akár jelöletlen sírhely található és az államnak tulajdoni hányada van a földrészletben, akkor az állam részére a megosztással kialakításra kerülő ingatlan a sírhellyel érintett területre essen. Ebben az esetben az állam vonatkozásában a területi minimumról szóló szabályokat nem kell alkalmazni, valamint az állam hányada másik tulajdonostárs által nem kebelezhető be.

Garanciális jelleggel a törvény rögzíti, hogy a felek bármilyen vitájuk esetén bírósághoz fordulhatnak.

18., 36–37. §

A javaslat, ultima ratio jelleggel, rendelkezik a közös tulajdonban álló föld kisajátításának lehetőségéről. Vannak olyan ingatlanok, amelyek esetében – a tulajdonosok nagy számára tekintettel – az egyszerű többség kialakítása sem kivitelezhető, ezen ingatlanok esetében az osztatlan közös tulajdon megszüntetése csak állami beavatkozással, kisajátítás útján történhet meg.

Ennek érdekében szükséges biztosítani annak lehetőségét, hogy „Optimális birtokszerkezet kialakítása” közérdekű célból, meghatározott esetekben, valamely tulajdonostárs erre irányuló kezdeményezése alapján a Nemzeti Földalap kezeléséért felelős szerv a Magyar Állam nevében kisajátítási joggal élhessen.

A kisajátítás ultima ratio jellegére tekintettel, arra csak több feltétel együttes teljesülése esetén kerülhet sor. Előtte megfelelő időt kell biztosítani a tulajdonostársak számára az egyezség kialakítására, ezért csak akkor kerülhet sor kisajátításra, ha a törvény hatályba lépésétől számítva két éven belül háromszor is hiába kísérelték meg a megosztást és a tulajdonostársak száma vagy a 100 főt meghaladja, vagy a 30 főt meghaladja és az ingatlan térmértékének és a tulajdonostársak számának aránya félnél kevesebb.

A jogszabályi előírásoknak való megfelelés, valamint az erre irányuló megkeresés nem teszi kötelezővé a kisajátítást, arról a Nemzeti Földalap kezeléséért felelős szerv az adott költségvetési évben a földvásárlásra rendelkezésre álló pénzügyi keret alapján dönt.

19–28. §

A mindennapi gyakorlati tapasztalatok nyomán kijelenthető, hogy a földnek minősülő ingatlanok tekintetében az ingatlan-nyilvántartásban viszonylag magas azon tulajdonosként bejegyzett személyek száma, akiknek az adatai hiányosak. Ez a probléma az alábbi következményekkel jár:

- Az ingatlan-nyilvántartás közhitelessége sérül.
- Közös tulajdonban lévő ingatlan esetén az adott ingatlan piaci forgalmát befolyásolja, hogy az egyes ingatlanokkal rendelkezni jogosultak köre nem ismert, illetve rövid időn belül fel sem deríthető.
- Az ingatlanok elbirtoklásának ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzése sem lehetséges ismeretlen tulajdonos esetén.

A törvény nem a halál tényét vélelmezi az említett esetekben, figyelemmel arra, hogy az ingatlan-nyilvántartásban beazonosíthatatlan tulajdonosok is érintettek. A halál tényének megállapítására ugyanis csak ismert beazonosítható személyeknél kerülhet sor abban az esetben, ha esetükben mind a halál ténye, mind az ideje, mint tények bizonyíthatók. Holtnak nyilvánításra pedig csak akkor van mód, ha az érintett személy személyi adatai ismertek, de eltűnt és eltűnésétől öt év eltelt azóta, hogy életben léteire utaló bármilyen adat ismert volna.

Az eljárás során az ingatlanügyi hatóság hivatalból áttekinti az ingatlan-nyilvántartásba földnek minősülő ingatlanok vonatkozásában tulajdonosként bejegyzett személy természetes személyazonosító adatait, illetve személyi azonosító jelét a beazonosíthatatlan tulajdoni állapotú ingatlanok jogi helyzetének rendezése céljából.

Ha az ingatlan-nyilvántartásba tulajdonosként olyan személy van bejegyezve, aki már nem él és a bejegyzett személy halálának időpontja ismert, abban az esetben az ingatlanügyi hatóság az ingatlan jogi helyzetének rendezése érdekében hivatalból értesíti a jegyzőt a hagyatéki eljárás vagy a póthagyatéki eljárás megindítása céljából.

A törvény megteremti a jogszabályi alapját annak, hogy az ingatlanügyi hatóság az ingatlan-nyilvántartás közhitelességének érdekében feltárja az ingatlan-nyilvántartásban tulajdonosként szereplő beazonosíthatatlan személyeket az érintett ingatlanok jogi helyzetének rendezése céljából. A beazonosíthatatlan személy adatainak kijavítása érdekében az ingatlanügyi hatóság összeveti a tulajdoni lapon szereplő adatokat a papíralapú okirattárban fellelhető okiratok adataival, valamint a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásban fellelhető adatokkal. Abban az esetben, ha az említett eljárások nem vezetnek eredményre, a törvény alapján mód van arra is, hogy az ingatlanügyi hatóság hirdetmény útján derítse ki a tulajdonos személyét. Ha az e törvény szerinti eljárások alapján az ingatlan tulajdonosa továbbra sem beazonosítható, abban az esetben erről az ingatlanügyi hatóság hivatalból határozatot hoz.

További kötelezettségként írja elő a törvény, hogy az ingatlanügyi hatóság az ingatlan-nyilvántartás adataiból tárja fel azokat az ingatlanokat, amelyek esetén a tulajdonos születési évétől számított 120 év már eltelt. Ha az említett

eljárások alapján kiderül, hogy adott ingatlan esetén a tulajdonosként bejegyzett személy 120 évnél idősebb, és halálának ténye és időpontja is ismert, abban az esetben a törvény lehetőséget teremt arra, hogy a hagyatéki eljárás lefolytatásra kerüljön. Ha a hagyatéki eljárás során kiderül, hogy nincs más örökös, akkor a – jelenleg és a korábban hatályos – Polgári Törvénykönyv alapján is az ingatlan szükségképpeni örököse a Magyar Állam.

Ha az adatfeltárások alapján a tulajdonost nem lehet beazonosítani, illetve kiderül, hogy adott ingatlan esetén a tulajdonosként bejegyzett személy 120 évnél idősebb, de halálának ténye semmilyen a törvényben szabályozott módon nem válik ismertté, illetve a hirdetményi úton közzétett felhívás során senki nem igazolja akár azt, hogy ő az ingatlan tulajdonosa, akár azt, hogy a tulajdonjogának megállapítására irányuló eljárást megindította, az ingatlanügyi hatóság hivatalból megállapítja azt, hogy a tulajdonos beazonosíthatatlan, illetve feljegyzi az ingatlan tulajdoni lapjára a tulajdoni helyzet rendezetlenségének a tényét. Ezekben az esetekben a tárgyban érintett ingatlanok a törvény erejénél fogva kerülnek az állam tulajdonába. Az a személy, aki az ingatlanon fennálló korábbi tulajdonjogát az állam tulajdonszerzését követően igazolja, kártalanításra tarthat igényt a tulajdonszerző állammal szemben.

29. §

Az e törvény szerinti eljárások részletes szabályait tartalmazó végrehajtási rendelet megalkotására vonatkozó törvényi felhatalmazás.

30. §

Hatályba léptető rendelkezés.

31. §

Sarkalatossági záradék.

32–33. §

Az osztóprogram a térképvázlat készítése során mindig az aktuális, közhiteles, vektoros ingatlan-nyilvántartási térképi állományból, valamint tulajdoni lap adatokból indul ki, tekintettel arra, hogy az ingatlan-nyilvántartás térképi állományának és tulajdoni lapoknak a módosítását az osztóprogram által létrehozott, külön záradékolás nélküli dokumentum alapján kell elvégezni. Indokolt ezért annak biztosítása, hogy az osztóprogram alkalmazásához szükséges adatok díjmentesen rendelkezésre álljanak.

39. §

Annak biztosítása érdekében, hogy a megosztás során az adott földterület adottságai és művelési viszonyai is figyelembe vehetők legyenek, indokolt továbbá, hogy az osztóprogram alkalmazásakor díjmentesen rendelkezésre álljanak a megosztandó ingatlanokról készült, meglévő ortofotó fedvények is.

Végső előterjesztői indokolás

a Színház- és Filmművészetért Alapítványról, a Színház- és Filmművészetért Alapítvány és a Színház- és Filmművészeti Egyetem részére történő vagyonyjuttatásról szóló 2020. évi LXXII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény (a továbbiakban: Nvtv.), valamint az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény (a továbbiakban: Vtv.) szerint állami vagyon tulajdonjogát átruházni csak törvényben meghatározott feltételekkel és esetekben, főszabály szerint csak törvény rendelkezése alapján lehet. A Kormány a Színház- és Filmművészeti Egyetem (a továbbiakban: Egyetem) új működési és fenntartási modelljéről hozott döntésében rendelkezett egyrészt az Egyetem fenntartójaként létrehozásra kerülő Színház- és Filmművészetért

Alapítvány (a továbbiakban: Alapítvány) alapításával kapcsolatos feladatokról, másrészt az alapításhoz és működéshez szükséges állami vagyon biztosításával kapcsolatos feladatokról. Az Nvtv. és a Vtv. rendelkezéseire figyelemmel a vagyonjuttatásra e törvény rendelkezéseivel kerül sor.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1–2. §-hoz

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény 1. § (1a) bekezdése szerint a Kormány kizárólag külön törvény rendelkezése szerint jogosult alapítvány létrehozására. Jelen rendelkezés alapján az Országgyűlés felhatalmazást ad a Kormány számára a törvényjavaslat 2. §-ában meghatározott tevékenység, közfeladat ellátása céljából az Alapítvány létrehozására. Az Alapítvány az Egyetem, mint felsőoktatási intézmény fenntartói jogát a 3. §-ban foglaltak szerint a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvényben (a továbbiakban: Nftv.) meghatározott eljárásban a Kormány rendelkezése, engedélye folytán, az engedély hatályosulásával egyidejűleg szerzi meg.

3. §-hoz

Az Országgyűlés az Nvtv. és a Vtv. ingyenes vagyonátruházásra vonatkozó szabályai alapján rendelkezik arról, hogy az Egyetem – az Nftv. 4. § (2) bekezdésében meghatározott – fenntartói jogát alapítói vagyoni juttatásként az Alapítvány tulajdonába kell adni. Az Egyetem fenntartói joga, mint vagyoni értékű jog átruházásáról a Kormány gondoskodik az Alapítvány alapítói vagyonának rendelkezésre bocsátásával.

4. §-hoz

E szakasz szerint a jelenleg költségvetési szervi formában működő Egyetem vagyonkezelésében lévő ingó és ingatlan vagyonelemek – utóbbiak tételes felsorolását a törvény 1. melléklete tartalmazza – ingyenesen, nyilvántartási értéken történő átvezetéssel a fenntartóváltást követően magánegyetemként tovább működő Egyetem tulajdonába kerülnek. A rendelkezés azt is előírja, hogy az átadásra kerülő védett ingatlan vonatkozásában nem kell alkalmazni sem a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény 44. § (1) bekezdés a) pontját, sem az állami vagyonnal való gazdálkodásról szóló 254/2007. (X. 4.) Korm. rendelet 25. § (5) bekezdését, amely szabályok azt írják elő, hogy az állami tulajdonban álló műemléki ingatlanok átruházása esetén a kulturális örökség védelméért felelős miniszter jóváhagyása szükséges, illetve védett ingatlanok tulajdonjogának átruházásához a védettség jellege szerint felelős miniszter előzetes egyetértése szükséges. Az ingyenes vagyonátadásra vonatkozó megállapodást az Egyetemmel a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. köti meg. Az ingó vagyonelemek számosságára tekintettel azok nem a jogszabály mellékleteként kerülnek felsorolására, hanem az átadó és az átvevő tételes jegyzőkönyvet vesz fel az átadásra kerülő ingó vagyonelemekről. Az ingatlan vagyonelemeket az Egyetem a terhekkel együtt szerzi meg, amely terheket az átadó és az átvevő fél szintén a megállapodásban rögzít.

5. §-hoz

Az átadott ingatlanok tekintetében az Egyetem e rendelkezés értelmében mentesül az Nvtv. ingyenes vagyonjuttatásra vonatkozó rendelkezései, így az átadó részére történő beszámolási kötelezettség, illetve az elidegenítési tilalom előírása alól. Ez utóbbi rendelkezés szerint az Egyetem jogosult lesz a részére átadott ingatlanok értékesítésére, azonban az ingatlan értékesítésből származó bevételt csak e törvényben meghatározottak szerint használhatja fel. (E rendelkezés összhangban áll az Nftv. költségvetési, felsőoktatási intézmények gazdálkodására vonatkozó szabályaival.) A törvényjavaslat rendezi a juttatások adójogi helyzetét, ennek megfelelően az általa meghatározott vélelem (praesumptio iuris et de iure) alapján a vagyoni juttatás nem alapoz meg az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvényben meghatározott adófizetési

kötelezettséget, tekintettel arra, hogy nem áll be a termék értékesítéséhez, szolgáltatás nyújtásához e törvényben meghatározott joghatás.

6. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés.

7. §-hoz

Sarkalatossági záradék. Az Nvtv. sarkalatos rendelkezéseitől eltérő rendelkezések az Alaptörvény 38. cikk (1) és (2) bekezdése szerint sarkalatosnak minősülnek.

8–9. §-hoz

2022. január 1-jétől az Alapítvány alapítói jogainak gyakorlása – az innovációért és technológiáért felelős miniszter döntése alapján – az Alapítvány kuratóriuma részére átadásra kerülhetnek.

Végső előterjesztői indokolás a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosításáról szóló 2020. évi LXXIII. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvényjavaslathoz tartozó indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában kerül közzétételre.

A fizetéseképtelenségi jog eljárási szabályainak korszerűsítése, valamint a csődeljárások és a felszámolási eljárások során az adós és a hitelezők közötti egyezségkötés elősegítése, a csődeljárásban a munkahelyek megtartásának elősegítése, valamint a vállalkozások reorganizációját előtérbe helyező jogi megoldások bevezetése érdekében módosul a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.).

A Kormányt a Javaslat felhatalmazza, hogy rendeletben állapítsa meg a gazdálkodó szervezetek reorganizációjára, működőképességének fenntartására, illetve helyreállítására, tartozásaik rendezésére vonatkozó sajátos szabályokat, ezzel is elősegítve tartós fizetéseképtelenségük elkerülését.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

A gyakorlati tapasztalatok alapján és az eljárás gyorsítása, egyszerűsítése, a felek adminisztratív terheinek csökkentése érdekében a Cstv. kiegészül a hitelezők egymás közötti, valamint az eljárásban részt vevő felek és a vagyonfelügyelő, illetve a felszámolóbiztos közötti elektronikus levelezésre vonatkozó szabályokkal. Egyértelművé válik továbbá, hogy milyen formai kellékeknek kell megfelelnie az e-mail címre küldött jognyilatkozatnak, okiratnak, az ügyfelek tájékoztatását szolgáló iratoknak.

2. §

A Cstv. 18. §-ában az adós és a hitelezők közötti, a csődegyezség feltételeire vonatkozó egyeztetés szabályai pontosításra szorulnak. A cél az, hogy az adós ne legyen érdekelt a csődegyezségi tárgyalások elhúzódásában, és a hitelezők elvárásainak megfelelően gondoskodjon az egyezségi javaslat átdolgozásáról. A módosítás lehetővé

teszi az adós számára az egyezségi javaslat átdolgozását akkor is, ha a hitelezők nem támogatják a szükséges mértékben a javaslatot. Az átdolgozásra az adós a jövőben csak akkor nem jogosult, ha a hitelezők minősített többsége azt leszavazza.

3. §

A Cstv. új 39/A. §-a a felszámolási eljárásban korszerűsíti és egyszerűsíti a felszámolóbiztos és a hitelezők közötti együttműködést. Lehetőséget teremt arra, hogy a felszámoló a hitelezői gyűléseket személyes jelenlét nélkül, a résztvevők azonosítását követően, kép- és hangtovábbítást lehetővé tevő technikai megoldásokkal folytassa le. Ezek a technikai megoldások gyorsítják és egyszerűsítik a felszámolóbiztos és a hitelezők közötti valós idejű kapcsolattartást, és elkerülhetők a hitelezői gyűlések helyszínének megszervezésével, az oda történő utazásokkal felmerülő többletköltségek.

4. §

A Cstv. 40. §-ának módosítása a Javaslat 7. és 10. §-ában azt célozza, hogy hatékonyabban lehessen bíróság előtt megtámadni az adós volt vezetői által a hitelezők érdekeit sértő, a csődvagyont jogellenesen csökkentő jogügyleteket. A gyakorlatban csak hosszabb időszak alatt lelhetők fel vagy szerezhetők be azok az okiratok, bizonyítékok, amelyek a jogügylet eredményes megtámadásához szükségesek. Különösképpen a jelenlegi COVID-19 járványügyi helyzetben objektív akadályai is voltak a bizonyítékok összegyűjtésének, ezért a Javaslat csak az objektív jogvesztő határidőt mondja ki a kereset indításra, a szubjektív határidő megszűnik. A Javaslat változatlanul biztosítja a hitelezők számára is a keresetindítás lehetőségét.

5. §

A Cstv. 41. §-ának kiegészítése a felszámolási eljárásban az egyezségkötés megkönnyítését célozza. A bíróság dönthet úgy, hogy nem tart egyezségi tárgyalást, hanem az egyezségi javaslatot a hitelezők számára írásos szavazásra bocsátja, ha az adós nem kérte az egyezségi tárgyalás megtartását.

6. §

A stratégiailag kiemelt jelentőségű gazdálkodó szervezetekre vonatkozó eltérő rendelkezések között a Javaslat immár az adós vagyonának értékesítésekor a magyar államot megillető elővásárlási jogról rendelkezik. Ezekben az esetekben az állam az elővásárlási jogot kormányrendeletben kijelölt szervezet útján gyakorolja.

7. §

A módosításokat a folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell, kivéve a Cstv. 10. § (4) bekezdés, 11. § (1) bekezdés, 17. § (1) bekezdés, 18. § (11) bekezdés módosítását, valamint a Cstv. 33/A. és 40. §-ára vonatkozó módosításokat, tekintettel arra, hogy a határidők változtatása csak az új ügyekben, illetve perekben értelmezhető.

A Cstv. 33/A. § (11) bekezdésének módosításával összefüggő átmeneti rendelkezés szerint azokban az esetekben, amelyekben az adós volt vezetője ellen a marasztalási kereset megindítására vonatkozó 90 napos jogvesztő határidő a módosító törvény hatálybalépésekor már elkezdődött – tehát a módosító törvény hatályba lépését megelőzően már közzétételre került a felszámolási eljárás lezárásáról szóló jogerős bírósági határozat a Cégbőlönnyben – az új rendelkezés, vagyis a 90 napos jogvesztő határidő eltörlése és ezzel az elévülési időn belül történő keresetindítási lehetőség még nem alkalmazható.

8. §

A Kormány a felhatalmazás alapján rendeletben határozhatja meg a gazdálkodó szervezetek reorganizációjára, működőképességének fenntartására, illetve helyreállítására, tartozásaik rendezésére vonatkozó sajátos szabályokat.

A felhatalmazó rendelkezések között a Javaslat megjeleníti a Kormány felhatalmazását, hogy rendeletben jelölje ki az állami elővásárlási jog gyakorlására kijelölt szervezetet.

9. §

A rendelkezés a szövegcsere módosító rendelkezéseket tartalmazza. A módosító pontok közül kiemelhetők az alábbiak.

A Cstv. 10. § (4) bekezdésének módosításával a Javaslat jelentősen megnöveli a csődeljárásban érvényesülő moratórium időtartamát.

A Cstv. 12. § (5) bekezdésének módosítása azt célozza, hogy csődeljárásban a hitelezői igények vagyonfelügyelő által történő elismerésére és besorolására vonatkozó intézkedés ellen benyújtott kifogást elbíráló bírósági végzés ellen külön fellebbezést lehessen benyújtani. Minden eljárásban részt vevő fél érdeke, hogy a csődegyezségi tárgyalások előtt a hitelezői igények besorolásakor, nyilvántartásba vételekor már ne legyenek nyitott kérdések.

A Cstv. 33/A. § módosításával megszűnik az adós vezető tisztségviselőjével szembeni felelősségáttörési megállapítási per utáni, a marasztalási kereset előterjesztésére vonatkozó határidő, vagyis a megállapítási pert követően elévülési időn belül indítható a marasztalási per.

A Cstv. 44. § (1) bekezdése a felszámolási eljárásban az egyezségkötéshez szükséges hitelezői többséghez kedvezőbb szabályokat állapít meg, annak érdekében, hogy a felszámolási eljárásokat is gyakrabban lehessen az adós megszüntetése nélkül, egyezségkötéssel lezárni. A pénzügyi biztosítékkal rendelkező jogosultsága megmarad.

A Cstv. 49. § (3) bekezdése a stratégiaileg kiemelt vállalkozások vagyonának értékesítésekor is lehetővé teszi, hogy a csődvagyon értékesítésekor az állam is szerezhessen tulajdont.

A Cstv. 68. § (1) bekezdése a különleges stratégiai ügyek felsorolását bővíti, az alapvető közérdekekre tekintettel.

10. §

A Cstv. 11. § (1) bekezdésének módosításában a számlavezetéssel összefüggő hitelintézeti díjakra is kiterjed az adóst védő csődmoratórium.

A Cstv. 40. §-ában hatályon kívül helyezésre kerül a 120 napos keresetindítási határidő az adós volt vezetői által a hitelezők érdekeit veszélyeztető jogügyletek megtámadására. Helyette csak az objektív, 1 éves jogvesztő határidő marad, amelyet a felszámolás megindításától kell számítani.

11. §

Hatályba léptető rendelkezés.

**Végző előterjesztői indokolás
az iskolai erőszak megszüntetése és megelőzése érdekében szükséges egyes törvénymódosításokról szóló
2020. évi LXXIV. törvényhez**

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A közelmúltban elszaporodtak a társadalom jogos felháborodását kiváltó, pedagógusokkal, illetve iskola- vagy kortársakkal, de akár felnőttekkel szembeni verbális, illetve fizikai támadások, amelyeket részben kiskorú diákok, részben őket segítő felnőttek követtek el, jellemzően az oktatási tevékenység közben, a történeteket megdöbbenéssel és riadalommal szemlélő osztálytársak szeme láttára. Jellemző továbbá, hogy az esetekről készült videofelvételeket többször maguk az elkövetők, illetve az őket támogató társaik az Internet nyilvánossága elé tárják, ezzel a bántalmazott személynek további erkölcsi sérelmet, megaláztatást okozva, további súlyos jogsértést elkövetve. Ezek a támadások nemcsak a pedagógusokat, de az ő munkájukat közvetlenül segítő szakembereket, egyéb hivatalos és közfeladatot ellátó személyeket, valamint a védelmükre kelt harmadik személyeket is érinthetik.

Az ilyen esetek erőszakos mivoltuk mellett súlyosan negatív hatást fejtenek ki a társadalom egészére, különösen az iskolai nevelő-oktató munka minőségére, szétzilálják az iskolai közösségeket, megzavarják a köznevelési tevékenység rendjét, korlátozzák, veszélyeztetik az erőszakos cselekményekben elkövetőként nem érintett tanuló köznevelésben való részvételre vonatkozó jogának gyakorlását, valamint a szülők azon alkotmányos jogát is, hogy gyermekük taníttatásáról gondoskodhassanak.

A javaslat ezért az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv személyi állományában új állománycsoportként iskolaőrök útján kívánja biztosítani a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 1. § (2) bekezdés 18. pontjában meghatározott azon feladat hatékony ellátását, amely a rendőrséget kötelezi az általános és középiskola rendje fenntartásában való közreműködésre. A javaslat nem zárja ki annak lehetőségét, hogy iskolaőrként a rendvédelmi szervtől nyugállományba vonult személyek (szolgálati nyugdíjas) visszafoglalkoztatására kerüljön sor munkaviszony létesítésével az illetékes megyei (fővárosi) rendőr-főkapitánysággal.

Az iskolaőrök köznevelési intézményekben biztosított jelenléte növeli a pedagógusok, oktatók biztonságérzetét, másrészt a diákokban erősítheti a visszatartó erőt attól, hogy a pedagógusokkal szemben fenyegetően lépjenek fel. Az iskolaőrség tagjai célhoz kötött, az arányosság és szükségesség követelményére figyelemmel kiválasztott intézkedéseikkel, illetve szükség esetén kényszerítő eszköz alkalmazásával képesek megszakítani a nevelési-oktatási intézményekben előforduló jogsértő magatartásokat és megelőzni az adott helyzet elfajulását. Fontos, hogy az iskolaőr intézkedési és kényszerítő eszköz-alkalmazási jogosultsága csak a nevelési, oktatási intézmény területére terjed ki tanítási időben. A javaslat az iskolaőrök részére a rendőrökhöz képest szűkebb, de az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyekkel azonos intézkedési és kényszerítő eszköz-alkalmazási jogosultságot biztosít. Egyúttal alkalmazni rendeli az Rtv. intézkedésekkel és kényszerítő eszköz alkalmazással összefüggő garanciális szabályait is (arányosság, szükségesség, célhoz kötöttség, jogorvoslat, alkalmazás közös szabályait, jelentéstétel rendje, parancsnoki kivizsgálás). A javaslat az iskolaőrt a büntetőjogi védelem szempontjából közfeladatot ellátó személynek minősíti. Az iskolaőrök 2020. szeptember 1-jével, a tanítási év kezdetével kezdik meg működésüket. A képzésen való részvétel és a vizsga letétele érdekében azonban már 2020. augusztus 1-jével indokolt a foglalkoztatási jogviszony létesítése, mivel részükre a képzés idejére már jár a munkabér.

Az elmúlt időszak tapasztalatai alapján indokolt továbbá a büntető anyagi jogi szabályozás szigorítása a büntethetőségi korhatár tizenkettedik életévre történő leszállítása meghatározott bűncselekmények esetén.

Az Alaptörvény O) cikke szerint mindenki felelős önmagáért, képességei és lehetőségei szerint köteles az állami és közösségi feladatok ellátásához hozzájárulni, a VI. cikk (1)–(3) bekezdései értelmében pedig mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével. Az állam jogi védelemben részesíti az otthon nyugalma. Mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez.

Az Alaptörvény XI. cikkének (1)–(2) bekezdése alapján minden magyar állampolgárnak joga van a művelődéshez, ez magában foglalja az ingyenes és kötelező alapfokú, az ingyenes és mindenki számára hozzáférhető középfokú oktatást is.

Az Alaptörvény XVI. cikk (1) és (3) bekezdése szerint minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz, ez ugyancsak magában foglalja a közneveléshez való hozzáférést. Az oktatáshoz való jog biztosításában jelentős szerepe van az államnak: „a mindenkori törvényhozó és végrehajtó hatalom alkotmányos joga és egyben kötelessége az oktatási rendszer működtetésének folyamatos figyelemmel kísérése, a felmerülő hibák kijavítása, a hiányosságok pótlása, a működési zavarok elhárítása, az ellehetetlenülés megakadályozása. Az alaptörvényi követelmények keretén belül, indokolt esetben a törvényhozót megilleti az oktatási intézményrendszer módosításának, átalakításának joga. A megtett lépésekért éppúgy, mint a szükséges intézkedések elmaradásáért a felelősség a mindenkori kormányzatot terheli”. [3047/2013. (II. 28.) AB határozat]

Figyelemmel arra, hogy e cselekmények a társadalom több csoportjának jogait egyszerre sértik – veszélyeztetve a kiemelt védelemre szoruló kiskorúakat is – ezért a fentiekhez hasonló erőszakos esetek visszaszorítására további erős, hatékony és gyors intézkedések bevezetésére van szükség.

Az iskolai erőszakos cselekmények elkövetői többségében a 12–17 év közötti korosztályból kerülnek ki. Az elkövetői kör 14 év alatti tagjai életkorukból adódóan eddig mentesülhettek a büntetőjogi felelősségre vonás alól. A jogalkotó a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvénnyel (a továbbiakban: Btk.) azonban biztosította annak lehetőségét, hogy egyes, a társadalomra különösen veszélyes cselekmények esetében – belátási képességtől függően – a 12–14 év közötti korosztály büntetőjogi felelőssége is felmerülhessen. Ezt a kört indokolt a módosításban szereplő bűncselekményekkel kibővíteni, hiszen ezek az esetek fizikai sérülést okozó erőszak hiányában is olyan demoralizáló hatásúak, hogy társadalomra való különös veszélyességük nem vonható kétségbe.

Ezen esetek visszaszorításának célszerű eszköze ezért, ha jogalkotó az eddigi szabályozáshoz képest szélesebb bűncselekményi körben leszállítja a büntethetőségi korhatárt.

A fiatalkorú elkövetők nevelése, a róluk való gondoskodás magában foglalhatja a kiskorú gondozásáért felelős nagykorú személyek – általánosságban a szülők – helytállási kötelezettségét. Ez a jogintézmény a polgári jogban évtizedek óta létezik, de a büntető eljárásjog is magáévá tette egyes eljárási szabályok megsértése esetén.

A törvényjavaslat általánossá teszi ezen jogelvet, amikor rögzíti, hogy ha a fiatalkorú büntetőjogi vagy szabálysértési felelősségét a bíróság megállapítja, akkor a bűnügyi költség a fiatalkorú gondozásáért – a cselekmény elkövetésének idején – felelős nagykorú személyt is terhelheti. Ez a rendelkezés jelentősen hozzájárul a be nem fizetett és végrehajthatatlan bűnügyi költségösszegek csökkentéséhez, egyben növeli a büntetőeljárás költséghatékonyágát, illetve egyértelművé teszi, hogy az állam az adófizetők által megelőlegezett bűnügyi költségigényéről nem mond le előre.

Hasonló jogpolitikai megfontolásból szükséges úgy módosítani a hatályos szabályozást, hogy ha az iskoláztatási támogatásra (családi pótlékra) jogosító gyermeket büntetőügyben – szándékos bűncselekmény elkövetése miatt – jogerősen elítélnék, de büntetésként a bíróság nem szabadságvesztést szab ki rá, az utána járó családtámogatási ellátást egy éves időtartamra szüneteltessék.

A törvényjavaslat jogtechnikai jellegű módosítást is tartalmaz, tekintettel arra, hogy a Btk. közfeladatot ellátó személy fogalmának – a fegyveres biztonsági őrről és a parkolóőrrel történő – kiegészítését az Országgyűlés már elfogadta, a rendelkezést a 2020. május 29. napján kihirdetett, a büntetőeljárásról szóló törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2020. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: 2020. évi XLIII. törvény) 54. § (3) bekezdése tartalmazza. Jogszabályszerkesztési indokokból, figyelemmel arra, hogy az iskolaőr fokozott védelme érdekében szükséges a közfeladatot ellátó személy fogalmának kiterjesztése, a 2020. évi XLIII. törvény rendelkezéseinek átemelése vált indokoltá.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A javaslat a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) együttműködésre vonatkozó alcímét egészíti ki új rendelkezésekkel az iskolaőr – mint meglévő rendőrségi feladat hatékonyabb ellátását szolgáló új rendőrségi állománycsoport – működésének biztosítása érdekében, ezzel is hangsúlyozva, hogy ezen feladat ellátása csak akkor lehet eredményes, ha az a rendőrség és a nevelési-oktatási intézmény együttműködésén alapul.

Az Rtv. javaslattal megállapított új 10/A. §-a meghatározza az iskolaőrökre vonatkozó alapvető szabályokat, a feladatukat, rögzíti, hogy működésük az Rtv. § 1. § (2) bekezdés 18. pontjában meghatározott azon feladat hatékony ellátását szolgálja, amely a rendőrséget kötelezi az általános és középiskola rendje fenntartásában való közreműködésre. Garanciális jelleggel rögzíti a módosítás, hogy az iskolaőr a nevelési-oktatási intézmények rendjének fenntartásával össze nem függő kérdésben nem tehet javaslatot, és nem hozhat döntést.

A szabályozás a Btk. közfeladatot ellátó személyek körét meghatározó 459. § (1) bekezdés 12. pontja szerinti felsorolást kiegészíti az iskolaőrökkel az Rtv. szerinti tevékenységük ellátása vonatkozásában.

Az Rtv. javaslat által megállapított új 10/B. §-a a rendőrség és a nevelési-oktatási intézmény kapcsolatát hivatott rögzíteni. Az együttműködési megállapodás megkötésére irányuló kötelezettség törvényi előírásának célja, hogy ezzel a lehető legszélesebb kereteket biztosítson az egyes nevelési-oktatási intézmények egyedi sajátosságainak, igényeinek a figyelembevételére és érvényesítésére. Az együttműködési megállapodás az adott iskolában előforduló sajátos magatartási problémák kezelésére hatékony megoldást nyújtó végrehajtási prioritások mellett azt is rögzíti majd, hogy milyen tárgyi eszközöket (infrastruktúrát) bocsát az iskola térítésmentesen az iskolarendőr rendelkezésére a feladatai ellátása érdekében.

A szabályozás középpontjában az Rtv. javaslat szerinti 10/C. §-a áll, amely egyértelműen rögzíti, hogy az iskolaőr milyen célból milyen intézkedéseket fogantathat, illetve mely kényszerítő eszközök alkalmazására jogosult.

Az iskolaőrök által fogantatható intézkedések meghatározása során a javaslat

- a) egyfelől merev hivatkozással alkalmazni rendel egyes, az Rtv.-ben meghatározott rendőri intézkedéseket (felvilágosítás kérése, valamint a helyszín biztosítása),
- b) másfelől pedig leírja azokat a speciális intézkedéseket, amelyekre az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek is jogosultak, és amelyek az iskolaőr tevékenysége során a legenyhébb jogkorlátozást okozva elégségesek lehetnek az iskolai erőszak megelőzésére vagy megszakítására (igazoltatás, tevékenység abbahagyására felszólítás, visszatartás, dolog elvétele).

Fontos, hogy az iskolaőr intézkedési és kényszerítő eszköz-alkalmazási jogosultsága csak a nevelési, oktatási intézmény területére terjed ki tanítási időben. A javaslattal az iskolaőrök részére biztosított intézkedések egységesek abból a szempontból, hogy igazodva az iskolaőr feladataihoz, nem általános jellegűek, hanem csak akkor nyílik meg a jogosultság, ha arra a biztonságot sértő vagy veszélyeztető személy tevékenysége vagy tettenérés miatt szükség van. Az intézkedések célja az ilyen magatartások megszakítása, ennek érdekében az iskolaőr jogosult a tevékenység abbahagyására felszólítani és igazoltatni. Az igazoltatáshoz hasonlóan a visszatartás joga is csak akkor nyílik meg, ha az iskolaőr intézkedése tettelesen ellenszegülő, valamint személy elleni erőszakos vagy közveszélyt okozó büntetendő cselekmény vagy tulajdon elleni szabálysértés elkövetésén tetten ért személyt érint. Az előzőekre tekintettel nem indokolt az igazoltatáshoz kapcsolódóan további részletszabályok meghatározása. Ráadásul az iskolaőr esetében a személyazonosság megállapítása minden esetben a biztonságot sértő vagy veszélyeztető személy tevékenységéhez vagy tettenéréshez kapcsolódik, így azt további intézkedések követnek, amelyeket azonban már nem az iskolaőr, hanem a rendőrség hivatásos állományú tagja fogantathat, ennek érdekében az iskolaőr pusztán visszatartási jogosultsággal rendelkezik.

Az iskolaőr az Rtv. szerinti kényszerítő eszközök közül kizárólag testi kényszer, vegyi eszköz, rendőrbot és bilincs használatára jogosult, ezen kívüli egyéb kényszerítő eszköz alkalmazása tilos. Ezek azok a kényszerítő eszközök, amelyek a kényszerítő eszközök alkalmazásával szemben támasztott arányossági, szükségességi és célszerűségi követelményekre is figyelemmel a legenyhébbnek tekinthetők. A javaslat rendelkezik arról is, hogy az iskolaőrök vonatkozásában alkalmazni kell az Rtv.

- a) arányosság követelményeire,
- b) kényszerítő eszközök alkalmazásának követelményeire,
- c) intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazásának közös elveire és szabályaira,
- d) kényszerítő eszközökre vonatkozó közös szabályaira, valamint
- e) az intézkedés és a kényszerítő eszköz alkalmazása elleni panaszra vonatkozó rendelkezéseit.

Az Rtv. – iskolaőrre is irányadó – 61. § (2) bekezdése alapján pedig egyértelmű lesz, hogy az iskolaőr a rendelkezésére álló kényszerítő eszközök közül a testi kényszer és a bilincs kivételével kényszerítő eszközt – a jogos védelem esetét kivéve – nem alkalmazhat gyermekkorúval szemben.

A 2. §-hoz

Az iskolaőr adatkezelési jogosultságára az általános adatvédelmi rendelet (a továbbiakban: GDPR) rendelkezései irányadóak. Az iskolaőr közfeladat ellátása keretein belül jár el. Adatkezelése vonatkozásában a jogalap nem az érintettek hozzájárulása, hanem az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 5. § (3) bekezdése szerint kötelező adatkezelésnek minősülő, a GDPR 6. cikk (1) bekezdés e) pontja szerinti közfeladat ellátása. A rendelkezés az iskolaőr adatmegismerésének terjedelmét rögzíti.

A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény (a továbbiakban: Nkt.) 42. §-a a pedagógusok és a nevelő, oktató munkát közvetlenül segítő alkalmazottak vonatkozásában, míg a szakképzésről szóló 2019. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Szkt.) 116. §-a a szakképző intézmény alkalmazottja és a tanuló felügyeletének ellátásában közreműködők vonatkozásában rögzít titoktartási kötelezettséget. Ezt szükséges az iskolaőr vonatkozásában is kimondani, tekintettel arra, hogy az iskolában végzett feladatainak ellátásakor a mindennapi tevékenysége során az iskolaőrnek olyan adatok, információk juthatnak a birtokába, amely adatok vonatkozásában a tanulók, képzésben részt vevők személyes adatainak védelme érdekében garanciális jelentőségű az adatok megőrzésére vonatkozó kötelezettség.

Az így birtokába jutott adatok vonatkozásában – hasonlóan az Nkt. 42. §-ában és az Szkt. 116. §-ában foglalt rendelkezéshez – az iskolaőr részére is lehetővé teszi, hogy a nevelőtestület, illetve az oktatói testület tagjai irányában adatokat adjon át, segítve azok munkáját.

A 3. §-hoz

A rendőrség szolgálati szabályzatának kiadására vonatkozó felhatalmazó rendelkezés módosításával a szolgálati szabályzat szabályozási tárgyköre kiegészül az iskolaőri intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazásának részletes eljárási szabályai, valamint a formaruha viselése rendjének meghatározásával.

A 4. §-hoz

A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény módosítása lehetőséget teremt arra, hogy ha a Btk. alapján az iskoláztatási támogatásra (családi pótlékra) jogosító – a büntetőjog terminológiájával élve „fiatalkorú” – gyermeket büntetőügyben – szándékos bűncselekmény elkövetése miatt – jogerősen elítélnek, de büntetésként a bíróság nem szabadságvesztést szab ki rá (hiszen ebben az esetben már a jelenleg hatályos rendelkezések szerint is a rá tekintettel megállapított ellátást a büntetés-végrehajtási intézet kapja), az utána járó családtámogatási ellátást 12 hónapos időtartamra szüneteltessék.

Az 5. §-hoz

A javaslat 5. §-a módosítja a bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 68. § (2) bekezdését annak érdekében, hogy az iskolaőröket foglalkoztató rendőri szerv jogosult legyen közvetlen hozzáféréssel történő adatátvitel útján ellenőrizni az iskolaőr tevékenységének ellátását kizáró közbiztonsági feltételek esetleges fennállását.

A 6. §-hoz

A társadalmi együttélés szabályait kirívóan be nem tartó személyek büntethetősége érdekében, különösen a nemzeti köznevelésről szóló törvény által meghatározott feladatok ellátását végző pedagógusok, nevelő-oktató munkát közvetlenül segítő alkalmazottak és egyéb szakmai munkát segítő szakemberek biztonságos munkavégzéséhez szükséges a Btk. büntethetőségi korhatára vonatkozó rendelkezéseinek módosítása.

A jogpolitikai cél a Btk., IV. A büntethetőséget kizáró vagy korlátozó okok fejezet A gyermekkor alcímében szereplő rendelkezés módosításával érhető el.

A hivatalos személy, illetve a közfeladatot ellátó személy, valamint e személyek támogatója elleni erőszak esetében már 12 éves kortól büntethetők lesznek az elkövetők, ha az elkövetéskor rendelkeznek a bűncselekmény következményeinek felismeréséhez szükséges belátással.

A 7. §-hoz

A javaslat – az iskolaőrnek az iskola működésében beöltött feladatköréhez igazodóan – a Btk. 459. § (1) bekezdés 12. pontjának módosításával kiegészíti a közfeladatot ellátó személyek körét az iskolaőrrel, jogszabály szerinti tevékenysége ellátása során.

A fegyveres biztonsági őrt és a parkolóőrt érintő kiegészítés az Országgyűlés által, a 2020. évi XLIII. törvényben már elfogadott rendelkezésekre tekintettel, a jogalkalmazás egységességének biztosítása érdekében indokolt.

A Btk. közfeladatot ellátó személy fogalmának kiegészítése az iskolaőrök fokozott és időszerű védelmének megteremtése érdekében soron kívül szükséges, ezért indokolt e fogalom egységes, egyidejű módosítása a fegyveres biztonsági őr és a parkolóőr vonatkozásában is.

A fegyveres biztonsági őr és a parkolóőr érintő szabályozást az alábbiak indokolták. A közelmúltban több alkalommal is előfordult továbbá az is, hogy fegyveres biztonsági őr jogszerű eljárásában erőszakkal vagy fenyegetéssel akadályoztak, amely azonban nem volt alkalmas a közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntetnének megállapítására. A tevékenység ellátásának – a fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló törvény 1. § (1) bekezdésében meghatározott – kiemelten fontos céljaira figyelemmel indokolt a Btk. 459. § (1) bekezdés 11. pont k) alpontja alapján hivatalos személynek nem minősülő fegyveres biztonsági őrök közfeladatot ellátó személyként történő fokozott büntetőjogi védelmének megteremtése és ennek érdekében a Btk. 459. § (1) bekezdés 12. pontjának kiegészítése. Az elmúlt időszakban jelentősen megszaporodtak azon erőszakos cselekmények, amelyek a parkolóőrök feladatuk ellátása során munkájukkal összefüggésben érték. Erre tekintettel indokoltá vált, hogy a várakozási közszolgáltatást ellátó állami és önkormányzati szervezeteknél a parkolóhelyek rendeltetésszerű működtetését és a parkolóhelyek rendeltetésszerű használatának ellenőrzését végző személyek közfeladatot ellátó személyként speciális büntetőjogi megítélés alá essenek.

A 8. §-hoz

A javaslat rögzíti a rendőrség iskolaőrrel kapcsolatos kötelezettségeit, amelyek egyrészt a megjelenéshez, valamint a jogosultság igazolásához (formaruha, szolgálati igazolvány és szolgálati jelvény biztosítása, stb.), másrészt az iskolaőrök tevékenységének és az alkalmazási feltételek fennállásának ellenőrzéséhez kapcsolódnak.

Fontos eleme az új szabályozásnak az iskolaőri munkaviszony létesítésére vonatkozó feltételek meghatározása, amelyre a javaslat nem hoz létre új követelményrendszert, hanem felhívja a munka törvénykönyvről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 24/A. alcíme szerinti rendelkezéseket. Ennek indoka, hogy az Mt. hivatkozott alcíme éppen a tizennyolcadik életévét be nem töltött személy nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végző munkáltató vonatkozásában rögzíti azokat a foglalkoztatási (közbiztonsági) kizáró okokat, amelyek fennállása esetén az érintett személlyel nem létesíthető munkaviszony. Mivel az iskolarendőrök éppen ezzel a korosztállyal kerülnek majd nap, mint nap kapcsolatba, így indokolt, hogy a foglalkoztatásukra vonatkozó kizáró okok is egyezzenek a már említett személyi körrel. A rendelkezés biztosítja a rendőrség számára a feltételek ellenőrzésének lehetőségét és az ehhez szükséges adatkezelési jogosultságot.

Új bekezdésben rendelkezik a szolgálati igazolvány bevonásának és visszavonásának eseteiről, valamint rendelkezik arról is, hogy a szolgálati igazolvány bevonása, illetve visszavonása esetén a rendőrség arról értesíti az érintett nevelési-oktatási intézményt is.

A javaslat meghatározza az iskolaőrök képzettségével, vizsgáztatásával összefüggő alapvető követelményeket, amelyek vonatkozásban a módosítás a rendészetért felelős miniszternek címzett rendeletalkotási jogosultság biztosításával garantálja, hogy a törvényi szintű szabályozást nem igénylő részletszabályok rendeleti szinten meghatározhatóak legyenek. A képesítési feltételek az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyekkel szemben támasztott követelményekkel mutatnak rokon vonásokat, azonban a javaslat kiemeli azokat a sajátosságokat is, amelyek a rendőri szervhez tartozás okán vannak jelen. Azzal, hogy rendelkezik arról, hogy az iskolaőrökre vonatkozó képzés és vizsga helyett elfogadható szakirányú képesítések és képzettségek jegyzékét miniszteri rendelet állapítja meg, biztosítható annak lehetősége, hogy például egy rendőrségtől nyugállományba vonult volt hivatásos állományú személynek ne vagy ne feltétlenül kelljen újrazvizgálnia minden tárgykörből.

Meghatározza a formaruhára és a szolgálati jelvényre vonatkozó szabályokat, valamint a szolgálati igazolvány adattartalmát. Az iskolaőrök ugyan a rendőrség személyi állományába tartoznak, azonban tevékenységüket munkaviszonyban látják el, így egyenruha viselése számukra ugyan nem biztosítható (arra csak a hivatásos állomány tagjai jogosultak), azonban egy megfelelő kialakítású formaruha is alkalmas arra, hogy a kilétét nyilvánvalóvá tegye. A javaslat szerint éppen ezért szerepelne a formaruhán az „ISKOLAŐR” felirat, valamint karrészen a rendőrséghez tartozás.

Az iskolaőröket a rendőrség csak rendszeresített kényszerítő eszközzel láthatja el és csak abban a körben, amelyik kényszerítő eszközök alkalmazására a javaslat alapján jogosultak.

A 9. §-hoz

A javaslat biztosítja a rendészetért felelős miniszter számára a rendeletalkotási jogosultságot mindazon tárgykörökben, amelyekben részletszabályok meghatározása szükséges, így az iskolaőrök ruházati ellátására, a szolgálati igazolvánnyal és szolgálati jelvénnel való ellátására, a pszichológiai alkalmasság és a fizikai állóképesség követelményeire, a pszichológiai és fizikai alkalmassági követelmények felmérésének szabályaira, a felmérést végző szervezetek kijelölésére, az alkalmassági vizsgálatok eljárási rendjére, valamint a munkaviszony létesítésének a javaslatban nem szabályozott feltételeire vonatkozó részletes szabályok tekintetében.

A javaslat biztosítja továbbá a rendészetért felelős miniszter számára – az oktatásért felelős miniszter egyetértésével – a rendeletalkotási jogosultságot az iskolaőrök tekintetében a képzés, a kiegészítő képzés és vizsga részletes tartalmi feltételei, a vizsgaszabályzat, a képzés és vizsga helyett elfogadható szakirányú képesítések és képzettségek jegyzéke vonatkozásában.

A 10. §-hoz

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) szabályai szerint a büntetőjogi vagy szabálysértési felelősséget megállapító ítélet esetén a vádlott köteles viselni a felmerült bűnügyi költségeket.

Jelen módosítás megteremti annak lehetőségét, hogy a fiatalkorúak által elkövetett bűncselekmények esetén is sor kerülhessen a bűnügyi költségek megtérítésére.

A Be. 116. § (2) bekezdése már jelenleg is tartalmaz a kiskorú gondozójának bűnügyi költségviselését elrendelő szabályt. A módosítás ezen, dogmatikailag már létező és bevett költségviselési alakzatot – az egységes és általános szabályozás igényével – a szándékos bűncselekmény miatti elítélés esetére generálisan kiterjeszti, elrendelve azt, hogy ebben az esetben a felmerülő bűnügyi költségek viselésére a bíróság a fiatalkorú elkövető gondozását a cselekmény elkövetésének idején ellátó nagykorú személyt is kötelezheti.

A 11. §-hoz

Jogszabályszerkesztési indokok alapján alkotott jogtechnikai rendelkezés. A fegyveres biztonsági őr és a parkolóőr fokozottabb büntetőjogi védelmét a 2020. évi XLIII. törvény kívánta bevezetni, amelynek hatálybalépése 2021. január 1. napja. Tekintettel arra, hogy az iskolaőrök vonatkozásában – a 11. §-hoz fűzött indokokra figyelemmel – soron kívül szükséges a Btk. közfeladatot ellátó személy fogalmának kiegészítése, így indokolt az ugyanezen törvényi rendelkezést kiegészítő – az Országgyűlés által, a 2020. évi XLIII. törvényben már elfogadott – rendelkezések korábbi hatálybaléptetése is, amelyre a törvényjavaslat 6. §-ában kerül sor. A fegyveres biztonsági őrt és a parkolóőrt érintő kiegészítés korábbi hatálybalépése okán a 2020. évi XLIII. törvény 54. § (3) bekezdésének hatálybalépésére már nem kerülhet sor.

A 12. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezéseket tartalmaz.

Fontos társadalmi érdek fűződik ahhoz, hogy az iskolaőrök már 2020 őszén megkezdhessék tevékenységüket, ezért a hatálybalépést ezen rendelkezések vonatkozásában a törvényjavaslat a kihirdetést követő nyolcadik napban határozza meg.

Tekintettel az iskolai erőszak megszüntetése és megelőzése érdekében szabályozott életviszonyok és az érintett személyi kör sajátos jellegére, valamint arra, hogy a módosítás bővíti a büntethető elkövetők körét, érinti az iskoláztatási támogatás folyósítását, továbbá bűnügyi költségek viselésére vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz, garanciális szempontból szükséges erre vonatkozóan megfelelő felkészülési időt megállapítani a hatálybalépés során.

A fegyveres biztonsági őrré és a parkolóőrré vonatkozó szabályok – a 2020. évi XLIII. törvény hatálybalépéséhez igazodva – 2021. január 1-jén lépnek hatályba.

A 13. §-hoz

A javaslat Rtv.-t módosító 1. §-a és 3. §-a az Alaptörvény 46. cikk (6) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

Végző előterjesztői indokolás

a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról, valamint az egyes felsőoktatási intézmények fenntartóváltásához kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2020. évi LXXV. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvényjavaslat egyes felsőoktatási intézmények fenntartóváltásához kapcsolódó rendelkezéseket határozza meg.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

*RÉSZLETES INDOKOLÁS***Az 1. §-hoz**

Az erdőgazdálkodásért felelős miniszter tulajdonosi joggyakorlási körébe tartozó erdőgazdaságok felsorolásából hatályon kívül kell helyezni a TAEG Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt.-t.

A 2. §-hoz

Kodifikációs pontosítás.

A 3. §-hoz

Figyelemmel arra, hogy az érintett erdőterületek továbbra is az állam tulajdonában maradnak, szükséges annak biztosítása, hogy a Nemzeti Földügyi Központ vagyonkezelési szerződést köthessen a TAEG Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt.-vel.

A 4. §-hoz

Az állam kizárólagos tulajdoni köréből hatályon kívül kell helyezni a TAEG Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt.-t.

A Mosonmagyaróvár, Pozsonyi út 88. szám alatt található ingatlan jogi helyzetének rendezése szükséges.

Az 5. §-hoz

Tekintettel az egyes felsőoktatási intézményeket érintő szervezeti változásokra, illetve fenntartóváltásra, szükséges a fenntartóváltással érintett felsőoktatási intézményekben a szenátusi választásra vonatkozóan átmeneti rendelkezés meghatározása a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvényben (a továbbiakban: Nftv.).

A 6. §-hoz

Az Nftv. 1. mellékletének 2020. szeptember 1-jétől történő módosítását a Színház- és Filmművészeti Egyetem fenntartóváltása indokolja.

7. §-hoz

A jogalkalmazást megkönnyítő szabályozási pontosítás.

A 8. §-hoz

A rendelkezés célja annak biztosítása, hogy a nem állami felsőoktatási intézményekben elegendő számú vezető kerüljön kijelölésre.

A 9. §-hoz

Kodifikációs pontosítás.

A 10. §-hoz

Jogtechnikai módosítás.

A 11. §-hoz

A Mathias Corvinus Collegium tehetséggondozási programjának és a Maecenas Universitatis Corvini Alapítvány oktatási tevékenységének támogatásáról szóló 2020. évi XXVI. törvény értelmében a Maecenas Universitatis Corvini Alapítványról, a Maecenas Universitatis Corvini Alapítvány és a Budapesti Corvinus Egyetem részére történő vagyonjuttatásról szóló 2019. évi XXX. törvény 1. melléklete szerinti részvényeket a Maecenas Universitatis Corvini Alapítvány tulajdonába kell adni. A részvények tulajdonba adása miatt szükséges hatályvesztő rendelkezések meghatározására kerül sor a bizalmi vagyonkezelés megszüntetése érdekében.

A 12–13. §-hoz

A Budapest 32429 helyrajzi számú ingatlan tekintetében a Marek József Alapítványról, a Marek József Alapítvány és az Állatorvostudományi Egyetem részére történő vagyonjuttatásról szóló 2020. évi XXXIV. törvény mellékletében rögzítettek szerint a Magyar Állam 478/1546 tulajdoni hányada érintett az Állatorvostudományi Egyetem részére történő vagyonjuttatással. A Magyar Állam tulajdoni hányada tekintetében az ingatlan 239/1546 arányú bejegyzett vagyonkezelője a Szent István Egyetem (tehát az Állatorvostudományi Egyetem, mint jogutód) és 239/1546 arányú vagyonkezelője a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal. Nem javasolt a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal vagyonkezelésének megszüntetése.

A 14. §-hoz

A Neumann János Egyetemért Alapítvány alapítói jogai teljes körének gyakorlására az innovációért és technológiáért felelős miniszter helyett a Neumann János Egyetemért Alapítvány kuratóriuma lehet jogosult az innovációért és technológiáért felelős miniszter döntése alapján.

A 15. §-hoz

A Neumann János Egyetem fenntartóváltásával összefüggésben az ingatlanok jogi helyzetének rendezése szükséges.

A 16. §-hoz

A Neumann János Egyetem Pedagógusképző Kara a Neumann János Egyetem szervezetéből kiválik, és a Károli Gáspár Református Egyetem szervezetébe olvad be 2020. július 31. napjától, amelyhez kapcsolódóan rendezni szükséges a gyakorló intézmények helyzetét, továbbá az ingatlanátadáshoz kapcsolódó ingóságok helyzetét.

A Neumann János Egyetemért Alapítványról, a Neumann János Egyetemért Alapítvány és a Neumann János Egyetem részére történő vagyonjuttatásról szóló 2020. évi XXXVI. törvény 6. § (1) bekezdése alapján a Magyarországi Református Egyház tulajdonába kerülő ingatlanok használatára és értékesítésére vonatkozó részletszabályok megállapítására kerül sor. A törvényjavaslat módosítása rendezi továbbá az ingatlanjuttatások adójogi helyzetét, a vagyoni juttatás nem alapoz meg az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvényben meghatározott adófizetési kötelezettséget.

A 17. §-hoz

Kodifikációs pontosítás.

A 18. §-hoz

A Neumann János Egyetemért Alapítvány alapítói jogai gyakorlásának a kuratóriumra történő átruházására irányadó szabályozással összefüggésben szükséges az alapítói jogok – 2022. január 1-jétől történő – átruházására vonatkozó rendelkezések hatályba nem lépésének szabályozása.

A 19. §-hoz

A trianoni békediktátum hatására Selmezbányáról Sopronba költöző Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskola Erdőmérnöki Karának a gyakorlati oktatáshoz tanulmányi erdőterületre volt szüksége. Ennek érdekében a Sopron város tulajdonában lévő erdőterületekből mintegy 1270 hektárnyi területet erre a célra jelöltek ki. Ez a tanulmányi erdőgondnokság azonban idővel kicsinek bizonyult és nem tudta kielégíteni az ország erdőmérnök képzésének igényeit. Az államosítás után a város egész erdőgazdaságát tanulmányi erdőgondnoksággá alakították át. Az erdőgazdaság szervezetenként az állami erdőgazdaságokhoz tartozott, tanulmányi vonatkozásban viszont az Erdőmérnöki Főiskolához kapcsolódott. 1951-ben a földművelésügyi miniszter rendeletével megalakult a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság azzal a céllal, hogy az akkori Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara, a Soproni Erdészeti Technikum és a Soproni Erdészképző Iskola részére biztosítsa az üzemi gyakorlati oktatás széleskörű lehetőségeit.

A ma már TAEG Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt. néven működő cég, habár az egyik legkisebb területű állami tulajdonú erdőgazdaság, de adottságai a tanulmányi feladatok ellátására kiválóak. A kezelésében lévő 17 ezer hektár erdőterület az ország erdőállományait – az ártéri erdők kivételével – maradéktalanul reprezentálja, vadászterületei oktatási-kutatási különleges rendeltetésűek. Faipara – az alacsony készüeltségi fokú termékektől a nagypanelel lakóházgyártásig – a felfeldolgozás igen széles spektrumát fogja át, továbbá bemutató csemetékerttel, motorfűrész tanpályával, erdőgépfelkészítő központtal és számos egyéb olyan objektummal rendelkezik, melyek a tanulmányi feladatok ellátását szolgálják.

A törvényjavaslat célja, hogy az állam 100%-os tulajdonában álló TAEG Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt.-ben fennálló társasági részesedés a Soproni Egyetemért Alapítvány tulajdonába kerüljön, amely által továbbra is töretlenül biztosíthatóak az alapításkor megfogalmazott célok és a vállalat a komplex erdő és vadgazdálkodási képzéshez, valamint a változatos erdőállományokon keresztül a gyakorlati természetvédelmi képzéshez hosszú távon úgy tud hozzájárulni, hogy működésével a Soproni Egyetem anyagi javát is szolgálja.

A 20. §-hoz

Szükséges a Soproni Egyetemért Alapítványról, a Soproni Egyetemért Alapítvány és a Soproni Egyetem részére történő vagyonjuttatásról szóló 2020. évi XXXVII. törvény sarkalatosági rendelkezéseinek a kiegészítése.

A 21. §-hoz

A Mosonmagyaróvár 1597 helyrajzi számú ingatlan tulajdonba adása a Széchenyi István Egyetem részére nem szükséges.

A 22. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés.

A 23. §-hoz

Sarkalatosági záradék.

Az Indokolások Tárát az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

Az Indokolások Tára hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarokzlony.hu> honlapon érhető el.